

debat, hvor alting ikke er enten sort eller hvidt, for virkeligheden er ikke enten sort eller hvid.

Men det, vi diskuterer, er metoden, og jeg tror altså ikke på den metode at nedsætte et udvalg med en stor flok eksperter, som Folkeetinget og regeringen i fællesskab udpeger. Jeg synes, den model, som vi valgte for ikke så lang tid siden: at sikre, at alle partigrupperne har flere midler til rådighed til at sætte ind i sådan nogle sammenhænge, har været det rigtige redskab, for så kan de enkelte partigrupper hver især trække på nogle af de folk, som de har til lid til, og dermed skaffe sig et godt udgangspunkt for en nuanceret debat om Amsterdamtraktaten. For det er jeg helt enig med fru Anne Baastrup i at vi bestemt har behov for.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg forstår stadig væk ikke den reaktion, der er kommet fra bl.a. hr. Kent Kirk. Mener hr. Kent Kirk virkelig, at Udenrigsministeriets pjecer vedrørende Amsterdamtraktaten er nuancerede, debatterende og diskuterende, og mener hr. Kent Kirk, at Udenrigsministeriets pjecer er på det niveau, som vi almindelige danskere er vant til, når vi læser aviser, og hvad ved jeg?

Og så til hr. Stavad: Det, der er vigtigt, er ikke, at Socialdemokratiet kommer med en rosende pjece, at SF kommer med en kritisk pjece, og at Dansk Folkeparti kommer med en pjece, som jeg slet ikke kan forstå, for det, det handler om, er, at der kommer en enkelt pjece, hvor der diskuteres, og hvor der er nogle, der siger det ene, og nogle, der siger det andet, for sådan er synspunkterne jo, og det er det, danskerne gider forholde sig til; de gider ikke læse noget, hvor de på forhånd siger: De siger jo bare det dér, og det kan jeg ikke tage mig af.

Det er den diskuterende facon, jeg tror er meget vigtig.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Jeg må sige, at jeg synes, man nedgør danskerne her, for jeg tror da, at danskerne er i stand til at sortere det politiske, lad os så kalde det øregas fra, som der er i de enkelte partiers pjecer, og hvis vi hver især bestræber os for at lave det på et sobert grundlag, tror jeg da også, de efterfølgende har et godt grundlag at beslutte sig på.

Og jeg synes, Udenrigsministeriets pjecer er meget neutrale, og det skal de også være. De gennemgår Traktaten, og de gennemgår pro-

blemstillingerne, men de er neutrale. Men jeg vil ærligt indrømme, at de ikke er diskuterende, men efter min opfattelse skal de heller ikke være det, for diskussionen må de politiske partier tage sig af.

Og som hr. Ole Stavad var inde på tidligere, har vi i forbindelse med folkeafstemningskampagnen også fået tilført nogle midler, som er til vores rådighed, og som gør os i stand til at lave det nødvendige materiale. Og jeg synes altså, man virkelig nedgør danskerne, hvis man ikke tror, at de er i stand til at skelne de forskellige partiers politiske materiale fra hinanden.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Da fru Anne Baastrup jo stiller et direkte spørgsmål om Udenrigsministeriets pjecer og andet materiale, vil jeg sige, at jeg synes, det materiale fra Udenrigsministeriet, som jeg har set hidtil, udgør et ganske glimrende faktisk grundlag for denne diskussion.

Det har været kritiseret for at være lidt indviklet, og måske ikke med urette, men det er jo, fordi der er en række ret indviklede problemstillinger, og dér har partierne det privilegium, at de har lov til at forenkles noget mere, end hvis det er taget direkte fra Udenrigsministeriets pjecer. Og hvis det var sådan, at Udenrigsministeriet ikke havde nuancerne med, ville man – måske endda med rette – kunne kritisere Udenrigsministeriet for at have forenklet problemstillingerne.

Men derfor kan jeg da godt være enig i den kritik, hvor man siger, at for en stor del af befolkningen kan dele af Udenrigsministeriets materiale være forholdsvis svært tilgængeligt, fordi det som ministerium er nødt til at være ret nøjeregnende med detaljerne, men jeg mener bare ikke, at Udenrigsministeriet har muligheder for at gøre meget andet end det, det gør, men jeg mener altså også, at det giver et ganske udmærket faktisk grundlag for diskussionen.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg vil så bare kort konstatere, at der ikke er enighed om, hvorvidt Udenrigsministeriets pjecer er folkelige på en sådan måde, at det, der står i dem, rent faktisk bliver forstået, og det, der bl.a. er problemet, er lixtallene, har jeg hørt.

Men med det her indlæg i debatten ville jeg bare helt kort minde flertallet i Folketinget om, hvad der skete i 1992, og hvordan man her i